

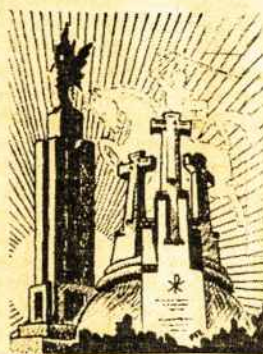
TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community for over 51 years

Nr 20 (2396) 2007 SPALIO - OCTOBER 17

This fortnightly newspaper was mailed on Wednesday, October 17, 2007

mgestautas@hotmail.com

Rožinio Dievo Motina

Žodis rožinis kilęs iš lotynų kalbos žodžio *rosarium*, kuris reiškia „rožių darželis“, „rožynas“. Šis vedyns paaikškina šios maldos Marijai kilmę. Tryliktajame amžiuje didikai paprastai apvainikuodavo savo mylimąsias rožių vainikais. Tuo metu buvo populiarus kurtuazinis reikalavimas, kad riteriai prisiektų ištikimybę Švenčiausiajai Mergelei Marijai. Iš čia – paprotys „vainikuoti“ Švenčiausiąją Motiną, uždedant rožių vainiką ant jos atvaizdo arba dovanojant dvasinį „rožių vainiką“ rožinio malda.

Būtent tuo laikotarpiu Domingas de Guzmanas, tapęs žinomas šventojo Domyko vardu, atvyko į Pietų Prancūziją sakyti pamokslų sektantams albigiečiams. 1208 metais, melsdamasis Prujo koplyčioje, jis išvydo Dievo Motiną. Pasirodžiusi Mergelei Marijai išmokė jį kalbėti visą rožinį ir paragino mokyti kitus, kad apsaugotų nuo erezijos bei nuodėmės.

Apie didžiulę rožinio galią netrukus sužinojo visas krikščioniškas pasaulis. Šventasis Tomas Akviniėtis (apie 1225–1274) sakė pamokslus apie rožinį, jam didžiai pasišventę buvo šventieji Pranciškus Salezas (1567–1622) ir Jonas Vianėjus (1786–1859). Šventasis Liudvikas

(Nukelta | 2 psl)

Medelį pažinsi iš vaisių. Nenuostabu, kad jaunuoliai mielai savanoriauja – be atlyginimo, iš geros širdies padeda kitiems, reikėtų sakyti, tarnauja, kaip visa Bažnyčia stengiasi tarnauti pasauliui. Nebūtina kitiems kojas mazgoti. Kartais vaikai net Pirmajai Komunijai ruošdamiesi mažą gerą darbėlį atlieka iš meilės žmogui ir Jėzui. Sutvirtinimo tarnystė būna padėti pačioje bažnyčioje – giedoti chore, rinkti aukas, prižiūrėti jaunesnius, parengti įvairių programų, atlikti lauko ar vidaus darbėlių, taip pat talkinti mokyklose, gyvenvietėse, jaunimo sąjūdžiuose. Jaunimas sąmoningai išgyvena Krikštu suteiktą krikščionišką misiją ištiesti ranką ir širdį.

Garsusis fizikas Niutonas atrado, kad obuolys nuo obels netoli nurieda. Vyresniųjų pavyzdys – geriausias akstinas jaunimui. Kartais ir vyresni žmonės mokosi iš Šventosios Dvasios įkvėptų jaunesniųjų. Bažnyčia – nei autokratija, nei demokratija, o bendruomenė, susibūrusi apie savo Viešpatį.

„Artuma“

Kun. Antanas Saulaitis SJ.

Apie obuolius ir obelis

Pasaulį apkeliavo sovietmečiu išsakytas atsiliepiamas apie bažnyčios lankytojų amžių. Siekdamas parodyti, kad tikėjimas, religija praranda savo svarbą, partinis tikinčiajam prikišo: „Pamaldose visi vyresni nei 50-ies metų, kai jie išmirs, nieko neliks.“ Bažnyčios žmogus atsiliepė: „Ateikite už penkiasdešimties – pamatysite tokius pat pilnus suolus.“ Toks vaizdas gan dažnai matomas, tad mūsų klausimas būtų, ką daryti su žmonėmis, kol jie dar nepasiekė 50-ies.

Tos močiutės ir seneliai Mišiose nėra iš niekur atsiradę pensininkai. Tai žinodamas, Tryškių klebonas kartą išgąsdino tikinčiuosius: „Ateinanti sekmadienį į Mišias – tik su bilietu! Bilietas – anūkas ar anūkė.“ Kaip jiems sekėsi atsivesti atžalas – nežinau, bet tikėjimo ryšys tarp kartų ir senimą pripratino bendrai dalyvauti krikščioniškame šventime.

Visi vyresni asmenys žino, koks svarbus yra pamokslas. Jis esti sėkmingas, kai primena žmonėms jų trūkumus, nuodėmes, palaiko nuolatinį kaltės jausmą. Kaip ir jaunystėje namie bei mokykloje, taip ir brandžiam amžiuje gerai jaučiamės, kai mus išbara, nubaudžia – vadinasi, kam nors rūpime. Suprantama, kad ugningas jų turinys nelabai mielas jaunuolių širdims – jie dar nespėjo tiek nusidėti kaip mes, vyresni. Ir jie yra dar toliau negu mes nuo maro ir negandų, apsunkindavusių žmonių ryšį su Dievu.

Atrodo, jaunimą labiau pritraukia giedra nuotaika ir kiek mikesnės giesmės, negu įprastinis ištostas giedojimas. Kartą Žemaitijos kaimelyje vyko iš įvairių vietų suvažiuosiu jaunuolių rekolekcijos. Jie parapijos Mišiose skaitė, giedojė ir grojo. Kunigijai labai rūpėjo, kaip tradicine, vyresnioji karta atsilieps į jaunimo pastangas drauge su kaimo žmonėmis švęsti Eucharistiją. Rūpėjo tol, kol pamatė pirmoje eilėje sėdinčios vienos močiutės pagal tiesnės ritmą trepsinčią koją...

Įaugti į tikinčiąją bendruomenę jaunuoliai pradeda tėvų, dažnai ir senelių dėka. Kad suaugusių sąžinė būtų rami,

reikia vaikus „sutvarkyti“, kaip kartais sakoma. „Tėvai yra pirmieji tikėjimo liudytojai savo vaikams“, – teigia Krikšto apeigos. Lygiai taip pat svarbiausi rengėjai Pirmajai šv. Komunijai yra tėvai. Jų vaidmuo matomas mūsų naudojamų vadovėlių uždaviniuose bei pratimuose. Ir Krikštui, ir Sutvirtinimui šalia tėvų reikalingi globėjai. Nenuostabu, kad 1974 m. popiežius Paulius VI pabrėžė, jog Bažnyčios pirmenybė yra suaugusių (t. y. ne vaikų ar jaunuolių) krikščioniškas ugdymas – kas jaunimui parodys gražų pavyzdį, jeigu ne vyresnieji?

Bažnyčia šoka į talką tėvams, stengdamasi parūpinti gerų tikybos mokytojų mokyklose, katechetų parapijose, remdama jaunimo krikščioniškus sąjūdžius, stovyklas, rekolekcijas, išskirtines šventes (kaip Lietuvos ar vyskupijų Jaunimo dienos). Visose vyskupijose, kai kuriose parapijose veikia jaunimo ir katechetikos centrai, įvairiausias programas vykdo šeimos centrai.

Kūdikio krikštui tesiruošia tėvai ir krikšto tėvai. Eucharistijai ištisus – bent jau mokslo – metus suaugusių padedami rengiasi ir patys vaikai. Rengimas Sutvirtinimui daugelyje šalių trunka dvejus kalendorinius metus. Paauglių ugdymas priklauso savanoriškoms tarnyboms Bažnyčioje, bendruomenėse, gyvenamajose vietose. Akademine sielovada plinta tarp siekiančių aukštesniojo ir aukštojo mokslo, veikia puikūs studentiški Biblijos rateliai. Jau visur sužadėtiniams vyksta geri pasirengimo santuokai kurseliai, kai kur – susitikimai poroms pirmaisiais metais po vedybų. Taigi iki suaugusio amžiaus esama palydos jaugti į Kristaus sekėjų bendruomenę – Bažnyčią.

Visuotinė Bažnyčia po Vatikano II Susirinkimo (1962–1965) išplėtojo tekstus ir apeigas Mišioms su vaikais. Šios Mišios

įspūdingu būdu įžengė į mūsų tarpą Jubiliejinais 2000-aisiais, lietuvių kalba tekstai bei gairės platinamos šiuo metu. Vaikų Mišios tapo visų tikinčiųjų dalyvavimo Eucharistijoje įvaizdis. Jose būna arti penkių eisenų arba procesijų – jaunučiai ir patys nenusėdi, ir pajunta Mišių gyvybingumą. Maldose, įskaitant Eucharistinę maldą, gausu atliepų dėmesiui išlaikyti. Giesmės bei maldos su judesiais įtraukia visą žmogų ir padeda labiau pagarbinti Dievą.

Stengiamasi, kad visi turėtų ką veikti, t. y. kuo pilnutiniau dalyvauti. Vaikystėje, paauglystėje ar studentaudami įpratę pamaldose skaityti, apskritai pamaldas rengti, nešti, puošti, giedoti, groti, kitus pasikviesti, maldas kurti, maldavimus iš širdies išreikšti jaunuoliai ateitin nešasi pasitikėjimą, patirtį, nuovoką. Galutinis viso lavinimosi bei ugdymo tikslas yra 1903 m. popiežiaus šv. Pijaus X nusakytas dėsnis: „Pilnas ir veiklus tikinčiųjų dalyvavimas Eucharistijoje yra nepamainomas krikščioniškos dvasios šaltinis.“ Mišių šventimas – dalyvavimas jose prieš, per ir po – išreiškia jau esamą vienybę Kristuje ir ugdo pilnatvę.

Gražus pavyzdys būtų sekmadienio pamaldos vienoje didelėje skautų stovykloje. Čionai kunigas, atlaikęs Mišias ateitininkų stovykloje, po 5 val. kelionės atvažiavo likus valandai iki sutarto laiko. Liturgijos būrelio vadovė pranešė, kad viskas suderinta. Stovyklautojai per Mišias sėdės rateliuose pagal amžių. Jaunesni skautai skaitys vienokius skaitinius, vyresni – labiau jiems pritaikytus. 10–12 vaikų ar paauglių rateliuose vadovai padės išsiaiškinti Šv. Rašto ištraukėlę ir pritaikyti ją, parengs savo grupės maldavimą. Šv. Komunija bus nešama į būrelius toje pačioje pievoje. Mišių pabaigoje vienas kito kaktą paženklins kryželiu – palaimins. Viskas taip gražiai ir įvyko.

Rožinio Dievo Motina

Marija Grinjonas Monfortietis (1673–1716) rašė: „Rožinis yra galingiausias ginklas, paliečiantis Sirdį mūsų Atpirkėjo Jėzaus, kuris myli savo Motiną“. Vėlesniais laikais palaimintasis tėvas Pijus (1887–1968) dažnai kalbėjo apie rožinio maldos veiksmingumą, jis sakė: „Rožinis yra mano ginklas“.

Pirmasis Rožinio kryžiaus žygis įvyko 1571 metais; jį pradėjo popiežius Pijus V, norėdamas apginti krikščioniškąją Europą nuo įsiveržusių musulmonų pajėgų. Priešininkų laivynams pagaliau susidūrus, už pergalę buvo dažnai kalbamas rožinis ir spalio 7 dieną krikščionių armada Lepanto mūšyje sutriuškino turkų laivyną. Venecijos senate buvo oficialiai pareikšta, kad „mūšį laimėjo ne generolai ir ne batalionai, o Rožinio Dievo Motina“. Atsidėkodamas ir pripažindamas, kad pergalė buvo pasiekta su Marijos pagalba, popiežius paskelbė spalio 7 dieną Pergalės Dievo Motinos švente.

Po dvejų metų popiežius Grigalius XIII šią šventę pavadino Šventojo Rožinio švente, perkėlė ją į pirmąjį spalio sekmadienį ir leido ją švęsti bažnyčiose, kuriose yra rožinio altorių. 1716 metais krikščionių pajėgos vėl nugalėjo turkus Vengrijoje. Kaip tik tuo metu popiežius Klemensas XI suteikė teisę švęsti šią šventę visoms bažnyčioms. Vėliau popiežius Pijus X vėl atkėlė šią šventę į spalio 7 dieną. 1960 metais ji buvo pavadinta Rožinio Švenčiausiosios Mergelės Marijos, o 1969 metais – Rožinio Dievo Motinos švente. Dabar ją privaloma minėti, o spalio mėnuo skirtas Rožiniui.

Devynioliktajame amžiuje tapo populiarus pasiaukojimas Pompėjos Dievo Motinai, ir tai prisidėjo prie Rožinio sklaidos. Dvidešimtajame amžiuje Dievo Motinos pasirodymai Fatimoje šį pasišventimą dar plačiau paskleidė. 1917 metų spalio 13 d. Fatimos Dievo Motina pasakė vaikams: „Aš esu Rožinio Motina. Atėjau įspėti tikinčiuosius, kad jie taisytų savo gyvenimą ir prašytų atleidimo už nuodėmes.... Žmonės privalo kalbėti rožinį. Tegu jį kalba kiekvieną dieną“.

Amžiams bėgant daugybė žmonių kalbėjo ir kalba rožinį – iš pradžių penkiolikos, dabar jau dvidešimties paslapčių apmąstymais jie kreipiasi į motiniškąją Marijos širdį, šaukiasi jos pagalbos ir meldžia sveikatos. O Marija visada vykdo šventajam Dominykui duotus rožinio pažadus, teikdama ypatingas malones, globą ir kitokią palaimą visiems, kas jai tarnauja su pasitikėjimu kalbėdamas rožinį.

Trakų madona
(Iš K. AMBRASO knygos
"Amerikos LIETUVOJE")

Tradicinė malda

Pažvelk į mane klūpančią prie tavo kojų, nekaltoji prasidėjusioji Jėzaus Motina, kuri džiaugiesi vadinama Rožinio Karaliene Pompėjos slėnyje. Džiaugsminga ir pilna dėkingumo širdimi grįžtu pas tave, savo dosniausiąją geradarę, brangiausiąją Valdovę, savo širdies Karaliene, beribe meile mylinčią tikrąją Motiną.

Dejavau iš skausmo – išgirdai mano verksmą; liūdėjau – paguodei mane; buvau tamsiame mirties slėnyje – suteikė man ramybę.

Mano sielą sukaustė sielvartas ir mirties baimė, o tu, brangioji Motina, kartą į mane gailėstingai pažvelgusi nuo savo sosto Pompėjoje, grąžinai man linksmybę.

Ar buvo kada neišklaustas tas, kuris su pasitikėjimu į tave kreipėsi? Jei tik visas pasaulis žinotų apie didį tavo gerumą, meilingą tavo užuojautą kenčiantiesiems, visa kūriniųja melstų tavo pagalbos!

Tešlovina tave per amžius žmonės žemėje ir angelai danguje, Mergelė, Pompėjos Karaliene.

Iš maldų knygos *Raccolta*

Naujoji malda

Brangioji Motina, vainikuoju tave savo apmąstymų apie tavo šventą gyvenimą vainiku:

*balta rožė – tavo tyrumo,
geltona rožė – tavo džiaugsmo,
purpurinė rožė – tavo karaliavimo,
žydra rožė – tavo sielvarto, raudona rožė – tavo kančios atminimui.*

Šiuo ypatingu „rožynu“ skatink mane gerbti gyvąjį tavo atminimą, sekti tavo pavyzdžiu ir tavo dvasia, kad mano, kaip ir tavo, gyvenime viešpatautų dorybė ir džiaugsmo pilnatvė. Amen.

Anthony E. Chiffolo, „Šimtas Marijos vardų. Istorijos ir maldos“, „Katalikų pasaulio leidiniai“, 2004 m.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL JONO PAULIAUS II PILIGRIMŲ KELIO KŪRIMO IR JO OBJEKTŲ PRITAIKYMO PILIGRIMŲ IR TURIZMO REIKMĖMS 2007-2013 METŲ PROGRAMOS PATVIRTINIMO

2007 m. rugpjūčio 8 d. Nr. 842
Vilnius

Siekdama svarbiausius Lietuvos sakralinius objektus kompleksiskai pritaikyti viešiesiems turizmo ir piligrimų poreikiams, atsižvelgdama į Lietuvos Vyskupų Konferencijos sprendimą kurti Lietuvoje Jono Pauliaus II piligrimų kelią, įgyvendindama Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. balandžio 11 d. nutarimą Nr. 349 „Dėl 2007 metų Privatizavimo fondo lėšų dalies, Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintoms programoms įgyvendinti, paskirstymo pagal programas ir asignavimų valdytojus“ (Žin., 2007, Nr. 43-1640), Lietuvos Respublikos Vyriausybė nutaria:

1. Patvirtinti Jono Pauliaus II piligrimų kelio kūrimo ir jo objektų pritaikymo piligrimų ir turizmo reikmėms 2007-2013 metų programą (pridedama).

2. Pavesti Ūkio ministerijai: bendradarbiaujant su Lietuvos Vyskupų Konferencija, koordinuoti Jono Pauliaus II piligrimų kelio kūrimo ir jo objektų pritaikymo piligrimų ir turizmo reikmėms 2007-2013 metų programos (toliau vadinama - Programa) įgyvendinimą;

parengti ir per mėnesį nustatytą tvarka Lietuvos Respublikos Vyriausybei pateikti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo dėl Programos priežiūros komisijos projektą.

3. Nustatyti, kad Programos įgyvendinimo priemonės finansuojamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžetė atitinkamoms institucijoms ir įstaigoms, atsakingoms už Programos priemonių įgyvendinimą, patvirtintų bendrųjų asignavimų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Privatizavimo fondo ir kitų teisėtai įgytų lėšų.

4. Rekomenduoti: savivaldybėms, nurodytoms Programos prieduose, dalyvauti įgyvendinant Programą ir skirti savivaldybių biudžetų lėšų jai įgyvendinti;

Lietuvos bankui, akcinei bendrovei Lietuvos paštui, viešajai įstaigai Lietuvos turizmo plėtros agentūrai, Lietuvos Vyskupų Konferencijai, Lietuvos arkivyskupijai ir vyskupijai kurijoms, nurodytoms Programos prieduose, Lietuvos Sv. Kazimiero seserų kongregacijai dalyvauti įgyvendinant Programą.

5. Pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. rugpjūčio 31 d. nutarimą Nr. 838 „Dėl Pažaislio kamaldulių vienuolyno ansamblio išsaugojimo 2006-2010 metų programos patvirtinimo“ (Žin., 2006, Nr. 94-3694).

Ministras Pirmininkas

Gediminas Kirklis

Ūkio ministras

Vytas Navickas

Atitarnavusieji Bažnyčiai nebesijaus vieniši

Vereta RUPEIKAITĖ

(Sutrumpinta)

Artimų žmonių neturintis dvasininkai gyvenimo saulėlydyj pasitinka naujuose Marijampolės globos namuose. Kilni idėja išsipildė. Savo parapijose bei vienuolynuose besiglaudžiantys garbaus amžiaus ir negalintys savimi pasirūpinti Bažnyčios tarnai jau laukiami naujintėliuose Marijampolės specializuotuose globos namuose. Čia gyvena 8 globotiniai iš visos Lietuvos. Iki metų pabaigos bus užpildytos visos 45 vietos.

Dauguma globotinių nesikelia iš patalo Kunigas Vincentas Josenas Bartuška, pro naujųjų savo namų langus kasdien žvelgia į Šv. Arkangelo Mykolo bažnyčią, į kurią eidavo būdamas dar vaikas. Užėję į svečius užklupome jį krėslė besklaidantį knygas. Prieš gerą dešimtmetį iš Jungtinių Amerikos valstijų į Lietuvą grįžęs profesorius gyvena Marijampolėje nusipirkta bute, kurį laiką samdė šeimininkę. Atsiradus progai, V.J. Bartuška pasinaudojo galimybe ramiai pagyventi prižiūrimas slaugių. „Iš čia esančiųjų esu pats drūčiausias. Galiu pasidžiaugti senatve, nebereikia savimi rūpintis. Tė niekad gyvenime nebuvo“, - šypsoi 90-metis profesorius. Jis vaikšto pasiramstydamas lazda, kurią vadina savo drauge. Netikėtus svečius dvasininkas paleidžia nenoriai - nepaliaudamas pasakoja savo gyvenimo istoriją emigracijoje ir po jos. Garbaus amžiaus kunigas didžiuojasi, kad retykais dar ištrūksta į miesto bažnyčią, o

(Nukelta | 8 psl)

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic.
3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian
Lithuanian Catholic Federation

Redaktorė Marija Augustinienė, email: mgestautas@hotmail.com

Nežiūrint, kad mažėjantis prenumeratorių skaičius ir nuolat didėjančios leidybos išlaidos, prenumeratoras kaina metams liks ta pati - Australijoje \$45, užjūryje \$A90.

Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratoras paskiria auką, ir kurie nepamiršta TA savo palikimuose. Tokios visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti.

Skelbimai už skilties vieną cm \$4. Užuojautos ir padėkos nuo \$25. Prašome čekius rašyti vardu „Tėviškės Aidai“. (Please write cheques in name of "Teviskės Aidai") Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida.

Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožūra.

NUO STATINĖS

3

Kalbino ir fotografavo "Valstiečių laikraštis" žurnalistė Nijolė Petrošaitė

Artėjant naujiems Seimo rinkimams, mūsų išrinktieji sunerimo: o kas bus, jei jų nebeišrinks į Seimą? Jie neslepia savo susirūpinimo, jog kitokio darbo dirbti nebegalėsia dėl neva prarastų profesinių įgūdžių, o, be to, buvusių politikų net niekas į darbą nepriimsias. Todėl, sako, jiems reikalinga renta (pensija) jei kartais liktų bedarbiai. Ką apie tai mano mūsų skaitytojai, teiravomės Šiluvoje (Raseinių r.)

Už jų pareikštas mintis redakcija neatsako.

Danutė Alubauskienė:

- Ir kada jiems bus gana? Šitokius pinigus gauna ir jiems vis dar maža? Jei kaimiečiui kas tokią algą bent vieną mėnesį duotų, kokią gauna Seimo narys, tai šie nė nežinotų, ką su tokia krūva pinigų daryti. Bet čia yra ne tik piniginiai reikalai. Tai yra negražus demonstravimas, jog jie yra aukščiau visų.

Tiesioginė 2007 m. spalio 15-19 dienomis vyksiančių Seimo ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės komisijos posėdžių transliaciją bus galima stebėti internetu, Seimo puslapyje

<http://www.lrs.lt> rubrikoje **SIANDIEN SEIME** http://www3.lrs.lt/pls/inter/w5_home.dabarseime

Lenkijos universitete laisvų vietų dar yra

Mindaugas KLUSAS

Lietuvos visuomenės prieštarai vertintas sumanymas Vilniuje steigti Balstogės universiteto (BU) filialą - įgyvendintas. Aukštojo mokslo įstaiga, kurioje veikia vienintelis Ekonomikos ir informatikos fakultetas, jau sulaukė norinčiųjų studijuoti.

BU filialas Vilniuje tapo ne tik pirmuoju užsienio aukštosios mokyklos filialu Lietuvoje, bet ir pirmuoju Lenkijos universiteto padaliniu kitoje šalyje. "Tiek lenkams, tiek lietuviams šis kelias buvo nelengvas", - LŽ sakė BU profesorius, Vilniaus filialo vadovas, Ekonomikos ir informatikos dekanas Jaroslawas Wolkonowkskis.

Abiejose valstybėse filialo steigimą lydėjo sunkumai: Lietuvoje abejota, ar to apskritai reikia, o Lenkijoje virė konkurencinė universitetų kova. (LŽ sutrumpinta)

Laimutė Paprackienė:

- Gal, sakau, šitie ponai pirmiausia turėtų pasirūpinti tais paprastaisiais šalies piliečiais, kurie kartais irgi darbo negauna arba iš vargano minimumo turi šeimą išmaitinti, vaikus į mokslus išleisti. Net jei dėl ligos žmogus praranda galimybę dirbti, kiek žinau, rentos už tai jam nemoka. Šitoks seimūnų ketinimas akivaizdžiai parodo, jog jie jaučiasi esą aukščiau už visus.

Algirdas Širvinskas:

- Būtų absurdas, jei rentas įteisintų. Tuo labiau jog kone per kiekvienas žinias matome, kaip jie Seime "persidirba". Kameros "pritraukia" ir parodo, kaip jie nosis krapšto, kaip miega, kaip vienas kitą žadina, kai balsuoti reikia. Vienas dešras Seime pardavinėja, kitas patį Prezidentą dergia... Žinoma, galite pasakyti, kad mes patys juos nenormalius į Seimą išrenkame. Bet mes jų nerenkame, jei patys pagal sąrašus sulenda.

Aušra Sidaravičienė:

- Jei jau sumanė tą rentą, tai ir pasidarys, ką toji diskusija besuos. Juk jie su niekuo nesiskaito, kai savo interesais ima rūpintis. Mano manymu, seimūnai turėtų gėdytis vien tokios minties. Juk jie per mėnesį gauna tokį atlyginimą, kiek mes per metus neuždirbame. Tai gal iš tos sumos galėtų ir juodai dienai pasitaupyti? Ir pagrindinė jų pareiga turėtų būti - rūpinimasis savo rinkėjais. Deja...

Vygaudas Šeimys:

- Rentą? Leiskit paklausti, už ką? Kuo darbas Seime, išskyrus tai, kad įsitra ir taip labai gerai apmokamas, skiriasi nuo bet kurio kito darbo?

Antra, jei tame Seime darbas toks sunkus, tai kurių galų jie taip spraudžiasi į jį? Juk jie eina žinodami, kad darbas Seime nėra amžinas, kad vieną dieną Seimą reikės palikti. Dar apmaudžiau yra tai, kad į Seimą patenka rinkėjams nepažįstami, tik pagal sąrašus išrinkti žmonės, kurie, pasirodo, Seime tik renta rūpintis ir tesugeba. Liūdna ir neteisinga.

Jonas Kazakauskas:

- Taip jau buvo, taip jau bus. Bet vis tiek skaudu, kai matai, kad žmonės į valdžią eina tik dėl asmeninės naudos, tik savų reikalų susitvarkyti.

Nijolė Kaslauskienė:

- Ai, prie visokių valdžios prasimanymų jau pripratome ir niekas nebestebina. Ką darysi, jei visų pirštai lenkti į save. O mes visada buvome drignio vietoje, tokie ir liksime. Štai abu su vyru kartu gauname 600 litų pensijos ir pragyvename. Dabar vyrui invalidumą tvarkome, nes su širdimi jam labai blogai. Tai gal dar kelti litai prisidės. O gal ir neprisidės. Bet išgyvensime. Svarbu, kad tik valdžios ponų rentoms biudžete pinigų nepritrūktų.

Kristina Ežerskytė:

- Sako, baigę kadenciją nebesugebės įsidarbinti. Bet juk yra darbo birža, kuri net nemaokamai organizuoja persikvalifikavimo kursus. Šalyje labai trūksta statybininkų, ūkininkai darbininkų neranda ir t.t.

Dar galėtų ir į užsienį važiuoti braškių skinti, kaip jau išvažiavo didelė dalis Lietuvos, kaip mes važiuojame, kad studijoms užsidirbtume. Tačiau jei tikrai parlamentarai dirbti norėtų, tai darbo susirastų. Bet renta juk paprasčiau ir - pinigai garantuoti.

Danutė Norkienė:

- Iš kaimiečio varpinės žiūrint, kai už pieno litrą nė pusės lito negauni, o už degalų litrą reikia kibirą pieno pritempti, seimūnų sumanytos rentos atrodo iššaukiančiai.

Panašu, jog jie nė nesuvokia, kaip ir iš ko paprasti žmonės išgyvena, antraip apie tokius dalykus kaip rentos net garsiai kalbėti gėdytųsi.

Kas išaugs iš emigrantų vaikų?

Raimundas Alekna

*Buęs sveikatos ministras,
psichiatras, psichoterapeutas*

Ruduo - pseudoemigrantų migracijos metas. Tai tie, kurie emigruoja be vaikų, tvirtai tikėdami, kad uždirbė trokštamą pinigų sumą vėl visi kartu galės laimingai gyventi tėvynėje. Pasinaudoję pigiomis, palyginti su Vakarų Europa, odontologų paslaugomis - susitaisę dantis, išdaliję lauktuves ir pamojavę giminėms, tautiečiai vėl išvažiuoja dirbti svetur.

Jie vis dar džiaugiasi, kad užsienyje gauna didesnę atlyginimą, tačiau vis garsiau keiksnoja tenyščių medikų paslaugas - kartais dėl kainos, neretai ir dėl neefektyvaus gydymo. Parlėkti į Lietuvą jiems tenka ne tik dėl dantų. Nenuostabu: atsiskyre nuo šeimos, gyvena nuolat dvejojami, ar teisingai pasirinko, o dirbdami nuo ryto iki sutemų nuolat patiria stresą. Toks gyvenimas - tiesus kelias į ligas. Emigrantų sveikata - didelė kaina už geresnio gyvenimo iliuziją. Tačiau kur kas didesnę kainą teks sumokėti pseudoemigrantų vaikams. Matyt, išvykstantys gimdytojai sunkiai išvažiuoja, kaip jaučiasi seneliams, tetoms ar dar tolimesniems giminaičiams "numesti" vaikai. Nepatyrę, kas yra tėvų meilė ir globa, jie jau dabar susiduria su didžiulėmis psichologinėmis problemomis - nuotaikų bei elgesio sutrikimais, neurozėmis, neretas įninka į narkotikus. Didelė tikimybė, kad matydami, kaip blaškosi jų tėvai, šie vaikai užaugę sunkiai užmegs ilgalaikius santykius, bus nestabilūs ne tik asmeniniame gyvenime, bet ir darbe. Ar tokie žmonės pajęgs kurti ekonominę valstybės pagrindą? **A b e j o j u .**

Didžiausia deklaruojama valstybės vertybė - žmogus. Kad tai ne tušti žodžiai, reikia įrodyti ne vien mojuojant ranka išvykstantiems: "ei, grįžkite!". Pripažinkime, nors daugelio sričių specialistų Lietuvoje jau trūksta, dažnas dar ir šiandien teigia nesijaučiąs užtikrintas dėl rytdienos. Nesijausdami saugiai žmonės negali susikaupti našiam darbu ar sukurti jaukią aplinką š e i m o j e .

Neurotiškos nuotaikos vyrauja visur - gydymo įstaigose, mokyklose, parduotuvėse, valstybinėse institucijose, žmonių santykiuose. Visi kažkuo nepatenkinti, pikti ir pavargę. Todėl valdžios kvietimas emigravusiems grįžti namo nepadaeda pasijusti geriau likusiems čia. Gali atrodyti, kad jie net mažiau svarbūs už tuos, kurie išvyko.

Tiek valdžiai, tiek ją keikiantiems piliečiams laikas suprasti: tie, kurie išvažiuo, priėmė tokį sprendimą, remdamiesi tuo metu buvusia situacija. Jos pakeisti nebegalime. Galime ir privalome dirbti keisdami dabartį, tai reiškia, kad pinigus, kuriuos ketiname

išleisti kviesdami emigravusius grįžti, turime investuoti į tuos, kurie liko Lietuvoje, čia gyvena ir kol kas (!) neketina išvykti. Būtent jais, o ne emigrantais reikėtų pasirūpinti, norint išspręsti migracijos p r o b l e m ą .

Dozę investicijų pirmiausia reikėtų "suleisti" švietimui. Pastebėta, kad žinios ir normali socialinė aplinka geriausiai padeda žmogui pasijusti saugiam. Todėl nuolatinį žinių poreikį reikia pradėti ugdyti dar darželiuose. Svarbiausia, kad investicijomis į mus visus valdžia padėtų įsukti mechanizmą, kai žmogus būtų pats suinteresuotas nuolat mokytis, tobulintis, įgyti kuo daugiau žinių, kurios leistų užsidirbti, būti versliam ir k o n k u r e n c i n g a m .

Statistika rodo, kad išsilavinęs žmogus rečiau serga - vadinasi, užuot leidę pinigų gydymui, juos galėtume panaudoti sveikatai išsaugoti. Mažiau ligų ir biuletenių - daugiau darbo dienų. Taip kurtume ekonominę šalies stabilumą ir pasijustumė saugesni, o gyvenimas Lietuvoje taptų komfortiškesnis. Apčiuopiama būties kokybė - štai kas iš tiesų vilios emigrantus sugrįžti.

Grįžkime prie pseudoemigrantų vaikų. Jei tėvai nesuvokia, kad vaikui geriau būtų išvažiuoti kartu, nei likti be jų čia, tai bent kiek daugiau emigrantų atžalomis turi pasirūpinti valstybė. Specialios programos, paramos grupės būtinos ne tik "pamestiems" vaikams, bet ir tiems, kuriems tenka juos prižiūrėti tėvams išvykus. Panaudokime į užsienį dar nepabėgusius socialinius darbuotojus, ugdymo, psichologijos specialistus darbu su išvažiuosiuoju vaikais, kad ir vieni, ir kiti jaustųsi bent kiek reikalingi savo valstybei.

Pavyzdys lai būna Skandinavijos šalys - juk iš tiesų gerai gyvenama ten, kur žmonės palaiko vienas kitą ir siekiama, kad tarp skirtingų visuomenės sluoksnių būtų kuo mažesnė socialinė atskirtis.

Veidas.lt

"Padovanok Lietuvai viziją"

Pranešame apie savitrašio "Atgimimas" organizuojama konkursą "Padovanok Lietuvai viziją".

Atsidarę šią nuorodą <http://www.atgimimas.lt/contest.php> Jūs rasite temas, konkurso sąlygas ir informaciją apie konkurso prizus.

Jeigu dalyvausite konkurse, prašytume Jūsų atsitišti savo straipsnio kopiją ir PLB valdybai, su Jūsų sutikimu ją skelbti "Pasaulio lietuviųje". Dėkui.

Virginija Grybaite
[mailto:virgryb@lrs.lt]

Gerbiami tautiečiai,

Padėkite išleisti knygą: "Komunizmą - į Tarptautinį tribunolą"

Daugelyje šalių, žlugus komunistiniams režimams, tapo akivaizdūs jų nusikaltimų žmonijai ir žmoniškumui mastai. Komunistinės doktrinos viešpatavimo laikotarpiu, be daugelio kitų nusikaltimų, pasaulis neteko virš 100 mln. nekaltų žmonių gyvybių.

Dažniausiai klaidingai manoma, kad komunizmas žlugo, o jo idėjos neturi perspektyvos. Kad tai klaidinga nuomonė, turime pavyzdžių ir šiandieniniame pasaulyje (Tibetas, Čečėnija, Baltarusija ir kt.)

Kol demokratinis pasaulis nepradės taikyti visaapimančių prevencijos priemonių, kad nusikalstama komunistinė ideologija ir praktika bet kokia forma negalėtų gyvuoti, tol visuomenės vystymuisi grės nuolatiniai pavojai. Tam, kad tokios prevencinės priemonės būtų sukurtos būtina, kad plačioji visuomenė žinotų apie vykdytus nusikaltimus.

Keturių Lietuvos visuomeninių organizacijų (Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių Bendrija, Lietuvos politinių kalinių Sąjunga, Lietuvos Laisvės kovos Sąjūdis) organizacinis komitetas jau nuo 2000 m. rengia akcijas, kurių tikslas - atskleisti komunistinių režimų ir jų struktūrų padarytus žmonijai ir žmoniškumui nusikaltimus, siekti, kad šie nusikaltimai būtų teisiškai įvertinti, o nusikaltae asmenys būtų įvardinti.

Šiais metais organizavome tarptautinę akciją "Komunizmą - į Tarptautinį tribunolą", kurioje pakvietėme dalyvauti 17 rytų ir vidurio Europos valstybių visuomenines organizacijas. Akcijos esmė - kiekvienoje valstybėje atskirai surengti antikomunistines mokslines konferencijas pagal identiškus scenarijus, išleisti ir išplatinti vieną bendrą leidinį anglų kalba tuo pačiu akcijos pavadinimu.

Lietuvos organizacinis komitetas, dirbantys visuomeniniai pagrindais, yra šios akcijos iniciatorius ir kuratorius, todėl ir ėmėsi atsakomybės už medžiagos išleidimą. Tačiau mūsų visuomeninės organizacijos nevykdo jokios gamybinės ar komercinės veiklos, todėl jų veikla grindžiama tik labdara ir parama, gaunama iš įvairių organizacijų arba pavienių asmenų.

Įvertinant organizacinio komiteto veiklos reikšmę, ruošiamos leidybai medžiagos aktualumą, prašome Jūsų pagal galimybę suteikti finansinę paramą. Prašome padėti mums išleisti knygą "Komunizmą - į Tarptautinį tribunolą".

Pridedame numatomų išlaidų sąmatą, kuri sudaro 67 tūkstančius litų.

Pagarbiai,

Komunizmo nusikaltimų tyrimo paramos fondo pirmininkas,
Artūras Flikaitis

Organizacinio komiteto pirmininkas, Vytas Miliauskas.

Mūsų rekvizitai:

Gavėjo bankas: AB bankas "Hansabankas", SWIFT; HABALT22

Savanorių pr. 19, vilnius LT-03502, LIETUVA

Mūsų sąsk. Nr. LT33 7300 0100 0245 0846

Adresas: Komunizmo nusikaltimų tyrimo paramos fondas

Gedimino pr. 15, LT-01103 Vilnius

Registracijos Nr. 192034482

Tel/fax: +370 5 2127111, Email: fsicc@lrs.lt

(Sąmata - 1. Vertėjų paslaugos - 12.000 Lt., 2. Knygos parengimas - 14.000 Lt., 3. Knygos leidyba - 24.000 Lt., 4. Ryšio paslaugos (tame tarpe knygų išsiuntimas įvairioms institucijoms) - 17.000 Lt. Viso: 67.000 Lt. numatomų išlaidų)

Aukos Pasaulio Jaunimo Dienoms 2008

\$200 M. Prašmutienė, po \$50 R. Umber, M. Matulionienė, J. Kriškėčiūnas, R. Rakūnienė, A ir V Baltrukoniai, J. Šeštoka, \$25 I. Vilkišienė

ACIŪ, kad parėmėte mūsų lietuvišką jaunimą Pasaulio Jaunimo Dienų 2008 kelionėje. Teatlygina Jums Dievas savo malonėmis.

Kunigas Algirdas Šimkus
Bronė Staugaitienė (iždininkė)

Aukos Australijos Lietuvių Fondui

- \$100 a.a Gailos Gasiūnienės atminimui
Socialinės Globos Moterų Draugija Melbourne
- \$20 a.a Audronės Kovalskienės atminimui
J. Balčiūnas (\$4160)
- \$50 a.a Kay Vasarienės atminimui
Socialinės Globos Moterų Draugija Melbourne
- \$20 J&J Žalkauskai (\$855)
- \$50 a.a Petro Mažylio atminimui
L. Bungarda (\$615)

Valdybos vardu dėkoju už aukas. Audrius Balbata, ALF išdininkas.

Aukos "Tėviškės Aidams"

\$55 S. Grybiene, \$5 I. Arienė, \$50 R. Česna ir \$100 Stasys Zakas.
Širdingai dėkojame už aukas ir kartu prisuntusiems prenumeratą.
Dėkojame adelaidiškiems už aukas, ypatingai A. Urnevičienei, A. Kildiūsiui, R. Kubilienei, Parapijos Tarybai ir S. Pusdešrienei.

ALKF Valdyba ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

“Jaunoji žvaigždutė”

Ava Caldwell, 18 mėnesių
- Ritos (Čižauskaitės) ir Duncan
dukrelė

Močiutė D. Lynikienė sugalvojo ir nuvežė savo jauniausią anūkę Ava į vaikų parodą (Baby Show) Bulleen (Melbourn) priemiestyje. “Baby show” pilnas buvo skiriamas “Epileptic Foundation”.

Žinoma, Ava laimėjo mažą taure, medalį ir 6 juostas - “Star of the Day”, “Cutest Baby”, “Bonny Baby”, “Champion Baby” ir pirmą premiją nuotraukų konkurse, nes Ava ypatingai fotogeniška!

Močiutė didžiavosi.

Ką kalbėjo Vydūnas

Gyvenimas yra kupinas nuostabumų. Jis pats yra stebuklas. Ką tai reiškia, kad esame? Nuolat klausiamo ir nerandame atsakymo.

Jei nebūtų gimimo, nebūtų ir to nuostabaus gyvenimo... Žmoguje bręsta dvasinės kūrybos galios. *Žmogus yra pasaulio sąmonė, sąžinė ir siela.* Pradėkime nuo kūno gyvenimo. Nemiėgkime dieną ir nebūdėkime naktį, nereikia savęs varginti, nes pavargęs žmogus nedaug gali galvoti. Sveikas žmogus turi rūpintis išmintingu auklėjimu.

Svarbu, kad žmogaus būstas būtų švarus ir šviesus, tarsi mažas jo pasaulis. Kur žmogus praleidžia išisas valandas, ten turi būti šviesu ir tyras geras oras.

Be to, reikia rūpintis savo drabužiais ir skalbiniais, ypač moterims. aukšti batų kulnai žaloja kojų ir pilvo raumenis. To reikia vengti, nes kūno grožis ir žmogaus protas pasireiškia vienodai.

Reikia, kad vėdintųsi ne tik drabužiai, bet ir kūnas. Kūną, kuris pripranta prie tyro oro ir šalto vandens, mažiau kankina aistros. Labai naudinga tyrame ore nuogam kasdien judėti nors 10-20 min.

Tačiau nereikia perdėti: per šaltas vanduo taip pat kenksmingas, kaip ir per karštas. reikia įpratinti mergaites ir berniukus rūpintis savo lytinių organų švara.

Labai svarbu gyvenime yra maistas. Reikia vengti kas sunkiai virškinama ir kas netinka žmogaus prigimčiai. Tai riebi mėsa ir kiti riebalai. Tiesioginiai nuodai yra visi alkoholiniai gėrimai.

Geriausis valgiai ir gėrimai yra pagaminti iš augalų. Todėl reikia valgyti javus - duoną, kruopas, vaisius, uogas, riešutus, daržoves. Saikingas kiekis riebalų žmogui reikalingas, todėl svarbus pienas ir sviestas. Mėsa visuomet turi nuodų, bet valgiai, pagaminti iš augalų, jų neturi.

Kai kurie mokslininkai mėgsta pasijuokti iš tų, kurie valgo vien augalinį maistą. Aišku, staiga pereiti į tokį maitinimosi būdą nėra lengva. Reikia pratintis po truputį.

Tačiau svarbiausia, jog maitintis augaliniu maistu reiškia aukštesnę žmogaus kultūrą, o valgyti mėsa - žemesnę. Su mėsa nuodai pereina į kraują ir gadina gyvybę. Vaisiuose, duonoje, riešutuose nuodų nėra.

Nežiūrint šių teiginių, svarbiausias dalykas, kad nuo gyvenimo būdo priklausio žmogaus mintys, jausmai, aistros. Todėl

Vydūnas (tikroji pavardė Storasta) Vilius (1868 III 22 Jonaičiuose, Šilutės aps. - 1953 II 20 Detmolde/Lippe, Vokietijoje) filosofas, rašytojas, poetas - dramaturgas, muzikas, pedagogas, kultūrininkas.

Jo tėvas, Anskis Storasta, kilęs iš Pagirių k., Šilutės aps., buvo Berlyne baigęs ev. liuteronų sem. Išmokęs anglų ir olandų k., ketino vykti į Afriką krikščionybės skelbti, bet dėl nesveikatos susilaikė. Didelis gamtos mylėtojas. Reiškėsi ir liet. spaudoje, daugiausia tikišniais klausimais. Mirė 1903, sugyvenęs 66 metus. Vydūno motina, Marė Ašmonaitė, gimusi ir augusi Lankupių k., Priekulės apl., Klaipėdos aps. Mirė 1907, sulaukusi 71 metų.

1883-85 Vydūnas lankė Pilkalnio mokytojų rengiamąją mokyklą, o 1885-88 Ragainės mokytojų seminariją. 1882-92 dirbo Kintų (Šilutės aps.) bažnytkaimio pradžios mokykloje, kur parašė ir pirmutinį savo dramatinį kūrinį “Pasiilgimas Veldėtojo”, vaizduojantį tautinės lietuvių sąmonės budimą. (Liet. Encyc)

reikia draugauti su geromis mintimis, mąstyti ir svarstyti kas gražu, kilnu, išmintinga. Nemaštykime apie nedorus dalykus ir nekalbėkime apie juos.

Kai ką nors gero skaitai, pasidaro ramu, kyla palaimos jausmas, viduje sušvinta škaisti šviesa. Žinok, tai Aukštybė kalbasi su tavimi.

Bet iš kur gauti tokių raštų, ir kur gauti tokių žmonių? O ką daro kai kurie rašytojai? Jiems rūpi ne žmonių gerovė, o tik jų gaminami nuodai.

Labai daug reiškia škaistumas. Škaistus žmogus bus visuomet ir teisus ir geras. Pasirūpindami škaistumu, mes ne tik save keliame, bet ir rūpinamės savo vaikais. Ir taip iš kartos į kartą auga škaistybė. Žmonės bus kūno ir dvasios milžinai ir gamtos valdovai. Tada išnyks visas blogis, visos ligos ir nedorybės. Taps nauja visa žmonija. O kad Lietuva pirmoje eilėje vaikščiotų šiais keliais ir neštų palaimos ir išvadavimo vėliavą.

Iš knygos “Sveikata, jaunumas, grožis”

Siurprizas vandenyno pakrantėje

Iš kairės stovi - Rita Mačiulaitienė, Ona ir Linas Prašmutai, Vincas Lukaitis, Birutė Prašmutaitė, Petras Pranauskas, Regina Bakaitienė, Girutis Kymantas, Mary Lukaitis, Rūta ir Viktoras Savickai, pirmoje eilėje, iš kairės - Valentinas Mačiulaitis, Gražina Pranauskienė, Rebekah Henke, Saulius Bakaitis, Birutė Kymantienė, Marija ir Alfredas Augustinai. Trūksta Judrinės Kymantaitės ir Ayla G. (V. Savicko nuotrauka)

Šeštadienį, rugsėjo 22 d., būrelis Melbourniekių išsiruošė kartu praleisti laisvalaikį. Po poros, o kai kam ir trijų valandų įveikto atstumo, 19 tautiečių linksmai labinosi *Portsea* viešbutyje.

Oras buvo labai geras, o ryškiai žalios bangos tokios nuostabios, jog negalėjome nuo jų atitraukti akių. Besižvalgydamai į bangas, baro terasoje valgėm pietus, bendravom, bet svarbiausiai, geriau vieni kitus pažinę, radom talentų. Pavyzdžiui Linas Prašmutas nenustojo visų juokinti, Viktoras Savickas fotografuoti miniatiūriniu fotoaparatu, o Girutis Kymantas, prisikimšęs pilną burną, atsivalgyti salotų.

Atsitiktinai sužinojė, jog p. Vincas Lukaitis iš vakaro atšventė savo 82ąjį gimtadienį, jam išdidžiai užtraukėm „Ilgiausių metų“. Mūsų skambius balsus nusinešė ramus vandenynas, bet prisiminimai apie

lietuvišką dainą, išliko prie gretimų staliukų sėdėjusių žmonių atmintyje.

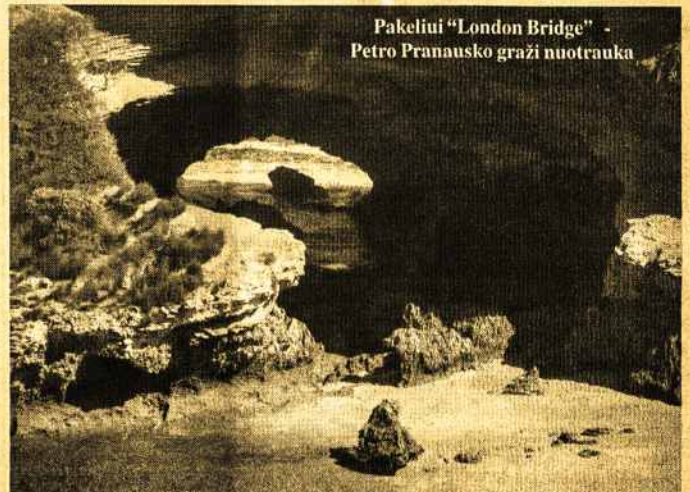
Išgirdusi senelių kalbą, netikėtai prisistatė bare dirbusi padavėja Rebekah Henke. Besididžiudama savo kilme, mergina prisipažino esanti aistringa lietuviškų patiekalų mėgėja. Nustebom netikėtai sutikę tautietę ir tuoj pat ją priėmėm į savo būrį.

Gėrėdamiesi pasakiškais vaizdais, vaikštinėjom pajūriu, rinkom kriaukles, ar šiaip šnekučiamomės. Saulei mieliai besišypsant, prisikvėpavę grynu oru ir, pailsėję nuo miesto triukšmo, grįžome į mašinų perpildytas gatves.

Atsisveikindami neabejojom, jog *Portsea* bare, talpinančiame 2000 žmonių, svetelių visada lauks šviesiaplaukė Rebekah.

Daugiau informacijos apie *Portsea* vietovę galima rasti interneto tinklapyje: www.portseahotel.com.au
Gražina Pranauskienė

Pakeliui “London Bridge” -
Petro Pranausko graži nuotrauka

RAŠOTE TESTAMENTĄ?

Skirkite dalį “Tėviškės Aidams”!

Mintimi šventa ten investuokite save, kur Dievas ir Tėvynė šaukia.

Būk apaštalas spaudos “Tėviškės Aiduos”!

Spindulėliai

Dėkojame šaunuoliams Gintui ir Aidui Žilinskams bei Judrinai Kymantaitėi prisijungusiems rašinėlių. Kviečiame jaunimą pasekti jų pavyzdį. Prisiminkite, kad Australijos Lietuvių Fondas, jauniems rašytojams, paskirsto piniginės dovanėles, tuo paskatinant mūsų jaunimą nepamiršti savo ainių kalbos ir rašyti lietuviškai...

Redakcija

Gyvūnai

Mano katė yra labai sena. Katės vardas yra Nėd. Jis ėda žalią mėsą ir sausainius. Jis yra juodas ir baltas. Man labai patinka mano katė.

Aš turiu žuvyčių. Mano žuvys yra mažos, auksinės ir juodos. Jos minta žuvies trupinėliais (Gold fish flakes) ir gyvena mažame akvariume, kurio vandenį reikia keisti kiekvieną savaitę.

Gintas Žilinskas

Aš

Mano vardas yra Aidas Žilinskas. Esu 11 metų. Aš turiu mėlynas akis ir rudus plaukus. Man patinka lipti į medžius ir ant namo stogo. Man patinka žaisti kompiuteriu.

Aš turiu mažą šeimą - Mama Aida, Tėtė Andrių ir brolių Gintą.

Mano namas yra dviaukštis, kuriame turiu savo kambarį. Aš turiu pusbrolių Augustiną, kuriam yra 15 metų. su juo man patinka žaisti gaudynes ir slėpynes.

Atostogos

Aš skridau į Phuketą su šeima. Mes užsakėm viešbutį su baseinu. Mes plaukėm į James Bond salą, lindom į uolas. Aš mačiau einančią žuvį ant žemės, kabančios beždžionės ir šikšnosparnius.

Cia buvo mano gera kelionė.

Gintas Žilinskas

Aš esu

Aš esu Gintas Žilinskas. Aš esu aštuonių metų. Esu trečioje klasėje St. Benedict's mokykloje. Aš esu namo iš mokyklos vienas.

Man labai patinka visur lipti ir žaisti su žaislais.

Judrina Kymantaitė, Portsea pajūryje, "Dainos Sambūrio" Choro kelionėje

Mano atostogos

Mano mokyklinės atostogos buvo namuose - nuobodu - rašau į "Tėviškės Aidus". Aš žinau, kad mano mokytoja Aida prašys rašyti apie atostogas...

Buvo labai nuobodu namuose. Mama vežė visur, bet aš ten buvau praėjus atostogoms. Buvome kine ir matėm filmą "Underdog". Važiuom į krautuves, vaikštinėjom su šuniu "Iyra", patarkėm darželį, žaidžiau su "Nintendo DS" - tas yra elektronis žaidimas ir turi greitai paspausti myktukus. Man patinka.

O! Prisiminiu, kad kas nors gero atsitiko! Mano šeima ir aš važiuom į Geelongo ("Vilties") choro koncertą (spalio 7) ir su Melbourne chorą ("Dainos Sambūrio") AŠ DAINAVAU CHORE! Aš esu sopranas. Dabar aš esu tvirta choristė. Norėčiau gauti šokoladus už mano gerą darbą - dainavimą.

Ir reikia paminėti, kad mes dainuosime Melbourne. Mūsų choro koncertas lapkričio 18, 1.30 val. Prašau ateikite!

Judrina Kymantaitė, 11 metų

Announcement

ALFAS invites all

Australian Lithuanian Sports Clubs to attend the

57th Australian Lithuanian Sports Festival

to be held in Adelaide from the 27th - 31st December, 2007.

For further information

visit the website www.adelaidelithuanians.com or any of the following Adelaide "Vytyis" committee personnel

President Aldona Bagusauskas - 0403 000 636

Vice President Alex Talanskas - 0401 122 534

Treasurer Tany Pocius - 0408 282 484

Skelbimas

ALFAS maloniai kviečia visus Australijos Lietuvių Sporto Klubus į

57-tą Australijos Lietuvių Sporto Šventę

27-31 gruodžio, 2007, Adelaidėje

Daugiau informacijos rasite internete:

www.adelaidelithuanians.com

arba kreipkitės į Adelaidės "Vytyis" Klubu valdybos narius -

Prezidentė Aldona Bagusauskas - 0403 000 636

Viceprezidentas Alex Talanskas - 0401 122 534

Iždininkas Tany Pocius - 0408 282 484

ALB Krašto valdyba kviečia visus į

Susitikimą su Greta Fletcher

sekmadienį, spalio 21d, 1.30 val po pietų Melbourne Lietuvių Namuose, 44 Errol Street North Melbourne.

Šiais metais, Greta atstovavo Australijos lietuvių seminare Vilniuje "Šventės ir bendruomeniškumo ugdymas". Greta pasidalins įspūdžių ir seminaro išvadas ir papasakos apie užsiėmimus ir gauta medžiagą.

Greta yra Australijos Lietuvių Dienų 2008 Sydnejuje Komiteto ir ALB Sydnejaus apylinkės valdybos narė, neseniai tapusi LB pirmininke.

Dalyviams bus skirtas laikas klausimams - Gretai ir ALB Krašto Valdybos nariams. Po pranešimo bus kavutė.

Kviečiame atvykti ir susitikti su Greta.

ALB Krašto Valdyba

Four Seasons in One Day

3rd Annual Baltic Festival

Finnish House, 119 Pier Street, Altona

Tickets \$10

Bookings: Finnish Hall tel. 9398 4143

Maloniai kviečiame į
PABALTIEČIŲ POPIETĘ -

"Four Seasons in One Day"

Suomių Salėje, (Finnish Hall),
119 Pier St. Altona
sekmadienį, spalio 28, 1 val. p.p.

Įvairi meninė programa ir vaišės -
bilietas \$10,

Vietas užsakyti

Finnish Hall tel. 9398 4143

Lietuvius atstovauja Melbourne
"Dainos Sambūris" ir "Tembras"

Popietė garantuoja linksimą nuotaiką!

Lapkričio 11 dieną, sekmadienį, 13 valandą
MELBURNO LIETUVIŲ NAMUOSE įvyks

LIETUVIŲ MOKYKLOS POPIETĖ

Kviečiame visus gausiai dalyvauti šventėje!

Melbourno Parapijiečių Dėmesiui

Pranešame, kad šių metų lapkričio 25 d.,

sekmadienį, 1 val. p.p. Lietuvių Namuose įvyks

Visuotinis Melbourno Parapijos Narių Susirinkimas

Bus paruošta ir pristatyta nauja Konstitucija (Deed of Trust).

Kviečiame visus parapijiečius dalyvauti

Parapijos Taryba

Melbourno skautų ir skaučių dėmesiui

1. "Džiugo" tunto metinė iškyla įvyks š.m. gruodžio 1 d., šeštadienį, 2 val. p.p. Yarra Bend Park. Melway Map 44H3. Kviečiame visus!

Programoje:

Ižodžiai, žaidimai, užkandžiai.

Visi dalyvauja uniformuoti.

2. "Džiugo" tunto vasaros stovykla įvyks 2008 sausio 2-9 dienomis. Stovyklausime prie Yarros upės australių stovyklavietėje, 5-7 Clifford Drive, Wonga Park, Vic. Melway Map 24J6. Laukiame visų.

3. 2008 liepos 12-20 dienomis įvyks Tautinė Stovykla Lietuvoje - vieta prie Zarasų Duburio Salos. Smulkesnė informacija bus paskelbta vėliau.

4. Mes, Australijos Lietuvių skautai ir skautės vyksime į Lietuvos Stovyklą.

Budėkime,

v.s. Danutė Lynikienė, "Džiugo Tunto" Tuntininkė

Prelato Prano Vaserio paminėjimas

Gražus būrelis Melbourne parapijiečių susirinko Fawkner kapinėse prie a.a. prelado kunigo Prano Vaserio kapo. (autorės nuotrauka)

Prelatas Pranas Vaseris tapo Melbourne lietuvių kapelionu 1959 metais. Rugsėjo 29-tą dieną, lygiai 20 metų nuo Prelato mirties, dabartinio klebono kunigo Algio Šimkaus sukviesti, Melbourne parapijiečiai prisiminė jų pirmąjį kleboną.

Šv. Mišios už jo velę buvo aukotos šeštadienį, Parapijos Namų koplyčioje. Susirinkę giedojo gerai žinomas sutartines giesmes, o po Mišių, dalis nuvyko į Fawkner kapines kur prie prelado kapo pasimeldė ir sukalbėjo "Viešpaties Angelas". Šakelė orchidėjų, išaugusių iš puokštes kuri buvo prie jo karsto prieš 20 metų, kartu su kitom gėlėm, buvo įmėrkta ant kapo.

Grįžę į Parapijos Namus, uždegta žvakė prie ponios Firinauskienės nutapyto kunigo Prano Vaserio portreto.

Prie suneštinio vaišių stalo, parapijiečiai pasidalino prisiminimais iš prelado Vaserio gyvenimo - kai su juo važiuo žvejoti arba žaidė šachmatais, padainavo jo mėgiamą dainą "Čigonai", kuriai jis akompanodavo su balalaika. Prisiminė, kaip prelatas dirbo su jaunimu ir skautais, peržiūrėjo senas nuotraukas, kai kunigas aprūpino savo parapijiečius krikštynoms, vestuvėms, laidotuviams, dirbo prie "Tėviškės Aidų" laikraščio ir dalyvavimo Katalikų Federacijos bei Bendruomenės veikloje. Laimingoje ir linksmoje nuotaikoje, dalyviai dalinosi užkandžiais, vynu, degtine ir senais prisiminimais, tuo pačiu pasidalinant dabarties akimirų nuotykiams.

Birutė Prašmutaitė

Mūsų sergantieji

Nuo ligos nei nesame aprausti. Ji ateina nelaukta, nekviesta ir užklumpa netikėtai.

Sulaukę brandaus amžiaus, daugelį metų nuoširdžiai, negailėdami laisvalaikio, palikę savo asmeninius darbus, skubėjo tvarkyti bendruomenės reikalą.

Mums trūksta Jūsų. Tušti suolai bažnyčioje, o kėdės Lietuvių namuose. Sunkiai serga šiuo metu Parapijos, Klubo išdininkas Zigmąs Augaitis, gulintis Cabrini (Malvern) ligoninėje.

Slaugos namuose (Villa Franca, Werribee) yra Teresė Jurgelaitienė, kuri laukia lankytojų.

Namuose, sunkiai vaikstantys Politinių kalinių atstovai Australijoje, Vytautas Mačys, serganti jo žmona Regina. Galima jiems paskambinti 9354-0013.

Džiaugiamės sveikstančioms ir atsilankiusioms Lietuvių Namuose Katalikių Moterų Draugijos pirmininkei Halinai Statkuvieni ir Parapijos choro dirigentei Zitai Prašmutaitėi.

Linkime Jums visiems, ne tik paminėtiems, bet ir kitiems mūsų bendruomenės bei "Tėviškės Aidų" skaitytojams, sergantiems, sveikatos, Dievo palaimos ir laukiame atsilankančius bažnyčioje, Lietuvių Namuose.

Redakcija

"Dainos Sambūrio" žinios

Žiema buvo šalta, bet "Dainos Sambūrio" choristai, antradieniais, rinkdavosi repeticijomis - mokėsi naujų dainų. Dabar jau pavasaris, tai po tiek daug repeticijų, jie parodys ką išmoko.

Geelongo choras "Viltis" pakvietė Melbourne "Dainos Sambūri" sekmadienį spalio 7 į jų koncertą, kuris praėjo sėkmingai. Net tik linksmai padainavome, bet ir gražiai pabendravome prie vaišių.

Sekmadienį, spalio 28 Melbourne "Dainos Sambūris" dainuos Pabaltiečių Festivalyje, kartu su suomiais, latviais ir estais. III Pabaltiečių Festivalis įvyks Suomij salėje, Pier St. Altona.

Neužmirškite, kad sekmadienį, lapkričio 18, Melbourne Lietuvių Namuose įvyks Melbourne "Dainos Sambūrio" 58-tas Metinis Koncertas. Koncertas pavadintas - "Meilė pražydo sekmadienį" - tai kaip gražiai skamba!

Lauksime visų - "Dainos Sambūrio" valdyba

Eugenija Stagiene

Eugenija Stagiene gimė 1916 gruodžio 22 d. Vilkaviškyje. Jos tėvai, Vincas ir Ona Bačinskai turėjo 6 vaikus, Eugenija buvo antras vaikas. Pasakojant iš jos sesers, Onos prisiminimų, matosi, kad Eugenija gyveno laiminga kol Antras Pasaulinis karas išardė visą Bačinskių šeimą. Eugenijos šeima išsibarstė po visą pasaulį. Lietuvoje pasiliko tėvai ir jauniausias brolis Juozas, sesutė Ona emigravo į Kanadą, kita sesuo atsirado Meksikoje, brolis Queenslande.

Kaip ir dauguma lietuvių, karo sukurio atnešta Eugenija atsidūrė Vokietijoje kur ji sutiko Juozą Kibaitį. Jis tuo laiku studijavo chemiją, Vokietijos universitete norėdamas dirbti pagal savo specialybę Australijoje. Eugenija tuo metu emigravo į Didžiąją Britaniją.

Po keletos metų, abu Eugenija ir Juozas emigravo į Australiją, baigė savo valstybės nurodytus darbus ir apsigyveno Main Ridge, Mornington Peninsula, prie Melbourne. Jie nusipirko žemės sklypą ir pradėjo auginti obuolių sodą.

1952 m. gimė vienintėlis sūnus, Vytautas, kuris prieš daugelį metų emigravo į JAV, kur ir dabar gyvena. 1961 m. Eugeniją ir jaunąjį Vytautą ištiko didelė nelaimė - staigi Juozo Kibačio mirtis.

1965 m. Eugenija susidraugavo su Vincu Stagiui ir ištekejo. Iš jos pasakojimų ir nuotraukų aiškiai matyti, kad

Eugenija buvo vaišinga šeimininkė. Ji mėgo dainuoti ir kurį laiką dainavo chore, skambino pianinu.

1999 m. mirė Vincas Stagis ir Eugenija buvo liūdna gyventi vienai savo sodyboje ir ji nusprendė parduoti savo obuolių sodą ir pesikelti į Dromaną. 2004 metais atvyko Eugenijos brolis, Juozas iš Lietuvos. Po 60 metų nesimatymo susitikimas beabėjo turėjo būti emocijanalus ir sunkus.

Eugenija gyveno savo nuosavame name, Dromanoje kol pablogėjęs sveikatai 2006 m., persikėlė į Capel Sands senelių prieglaudą, Rosebud.

Liepos 30 d. Eugenija ramiai iškeliauja į kitą pasaulį.

Išėkis ramybėje, geros širdies, Eugenija.

Andrius Žilinskas

Administrator appointed to Melbourne Community.

This year's Annual General Meeting of the Lithuanian Community Association in Melbourne failed to elect a new Committee.

The meeting was reconvened three weeks later and that meeting also failed to elect a new Committee. Instead, the Federal Executive was asked to appoint a person to act as Administrator of the Association until another meeting could be arranged to elect a new Committee.

The Federal Executive subsequently appointed me to act as that Administrator.

The appointment is limited to taking control of the Melbourne Association financial and legal affairs, and to convening and conducting a meeting to elect a new Committee. If the meeting fails to elect a new Committee, then I am also required to wind up the Association.

Advisors from the Victorian Department of Consumer Affairs have confirmed that the meeting must be held before the end of November and that the Association must be wound up if the meeting again fails to elect a Committee of at least five Members.

It is the responsibility of every member of the Melbourne Community, not just me as the Administrator of the Association, to fill the Committee. I look forward to hearing from anyone who can help on (03) 5941 1402.

DENNIS GAYLARD

LINGUA LITUANICA
KALBOS PRAKTIKOS CENTRAS
VILNIUS, GEDIMINO PR. 26
www.lingualit.lt

ŽIEMOS KURSAI / LITHUANIAN
WINTER COURSE IN VILNIUS, IN
LITHUANIA
(Gruodžio 17-31 / December 17-31)
PROGRAMA / PROGRAMME
Sutikime Naujuosius metus kalbėdami
lietuviškai / Kaina / Price 1200 Lt (\$348-465)

LIETUVOS ILGAAMŽIAI

Varėnos rajono Strižiūnų kaimo gyventojas Juozas Dzikevičius, rugpjūčio mėnesyje atšventė 100 metų jubiliejų. Šimtametis nė dienos neišvėria be cigaretės, per dieną surūko pakelį, silpnesnių cigarečių. Paspalpiom užsirūko ir naktį, namiškiai baiminasi, kad nesukeltų gaisro.

Sukaltuvininkas dar mėgsta pasižvalgyti ir į jaunesnes moteris, o vartydamas žurnalus jis išsirenka patikusias nuotraukas ir pakabina prie savo lovos ant sienos. Jo žmona 91-rių metų už tai nepyksta.

Ateinančiais metais, jie vasario mėnesį švęs dar vieną jubiliejų, tai bendro gyvenimo septyniadešimtmetį! Juozas ir Jekaterina užaugino keturis vaikus. Sulaukė dešimt anūkių, dvidešimt penkių proanūkių ir trijų proproanūkių.

Jubilijatas septyneri metai nevaikšto, bet papokštaut mėgsta ir dabar...

Rugpjūčio 24 d. Savo 100-ji gimtadienį atšventė Morta Ivoškevičienė. Ji sako, kad tokio garbaus amžiaus sulaukti padėjo meilė. Anot jos – „širdis juk nesensta“.

Gyvenime patyrusi brangiausių žmonių netektis dviejų vyrų, trijų sūnų, senolė gyvena medinėje trobeje. Silpnai vaikščiojanti Morta, pasiramščiuodama lazdele, dar ir į kiemą įstengia išeiti.

Su vyrų Kazimieru ji išaugino tris sūnus. Partizanavęs vyras buvo nuteistas 10 metų kalėti, o sugrižęs neilgai džiaugėsi šeimynine laime. Palaužtas ligos mirė. Šiaulietė palaidojo savo vieną sūnų dar jo vaikystėje. Vėliau, vienas po kito, Anapilin išėję sūnūs motinai nepalikdami nei vieno anūko.

Morta vėliau susipažino su Kostu, bet už jo neištekėjo. Išgyveno su juo dvidešimt du metus.

Dar nė vienas Lietuvos sveikuolis nesulaukė 100 metų. Šimtamečiai didžiujasi, kad valgantys lašinius, rūkantys ir nevengiantys stiklelio gali sulaukti garbaus amžiaus.

Nuo pat vaikystės nevengė darbo. Anksti kėlėsi ir vėlai gulėsi, daug dainuodavo.

Lietuviška spauda

Atitarnavusieji Bažnyčiai nebesijaus vieniši

(Atkelta iš 2 psl.)

globos namuose įrengtoje koplyčioje jau kelis kartus laikė Mišias drauge su atvykstančiu kunigu. Senelis viliasi, kad jau šį rudenį įstaigos koplyčią galės lankyti ir eiliniai parapijiečiai iš miesto. Bendravimo išsilgęs kunigas nekantriai laukia atvykstančių kitų naujakurių. Įstaigos įstatai numato, kad čia gali apsigyventi tik dvasininkai bei pasauliečiai Bažnyčios darbuotojai. Penki iš aštuonių dabartinių globotinių nebesikelia iš lovos, į koridorių ar lauką juos laisvėja išveža rateliuose. Seniausiam šių namų globotiniui - 93, jauniausiam - 68 metai. Daugiausiai kunigų priklausančiuose namuose bus ir moterų. Jau šiuo metu čia slaugoma neįgali

78 metų vienuolė, taip pat pagyvenusį zakristijono žmona.

Atsinešė tik knygas ir drabužius

Tokių sąlygų, kurias turės šių globos namų globotiniai, neturi dauguma pensinio amžiaus pasauliečių. Vien įėjus į vestibulį pagalvoji, jog tai viešbutis ar sanatorija. Pro stiklinį stogą sklindanti dienos šviesa puoselėja žydinčias pelargonijas. Minkštasuoliai vilioja prisėsti ir atsipalaiduoti. Kol gyventojų nedaug, įstaigoje tvyro tylą.

Kauno Diena

Tavęs greta nebuvo, bet buvai mylimas

(Laiškas iš Lietuvos)

Pirmiausiai noriu labai Jums padėkoti už mano tėvelio laidotuvių organizavimą. Taip pat didelis ačiū už atsiųstas nuotraukas, kurios bus prisiminimas man ir mano vaikams, anūkams. Tiesiog už viską nuoširdžiai dėkoju ir linkiu Jums kuo geriausio.

Jūs laiškė prašėte, kad parašyčiau apie tėvelio norus. Deja jis labai mažai man rašydavo, tik kelius žodžius, kad sveikas ir gyvas.

Man labai liūdna prisiminti tuos laikus, kai aš likau be tėvo. Mama užaugino viena tris vaikus, tik gyvenimas buvo nusėtas vargų ir didelių darbų. Būdamas 25-kių metų tragiškai mirė vienas iš brolių dvynių, todėl mano mama ir brolis vos išgyveno netektį. Kadangi aš buvau vyriausia, tai turėjau guosti ir raminti. Žinodama, kad kažkur egzistuoja mano tėvas, kurio pareiga auginti vaikus, tiesiog buvo skaudu. Bet širdyje jis man liko tėvas, nors per visą gyvenimą nesulaukiau iš jo jokios paramos. Tegul jam būna lengva Australijos žemė. Jis taip norėjo gyventi, taip ir gyveno. Tiek daug metų prabėgo, tiek daug vilties sudėta, kad jis sugrįš atgal, bet taip buvo lemta, kad liko ten už jūrų marių svetimoje žemėje.

Man skaudu, kad negalėjau atvykti į laidotuves, atsiveikinti amžiams. Iš nuotraukų matau, kad palaidotas labai gražiai ir atgulė į gražias kapines. Nuvykty į Australiją iš Lietuvos yra labai keblu. Tam

reikalingas iškviatimas ir visa, o tai padaryti per trumpą laiką neįmanoma. Lietuvoje savi įstatymai, trukdantys žmonėms normaliai gyventi.

Jūs tikriausiai bendraujate su Lietuvoje gyvenančiais giminaičiais ir žinote kokia situacija pas mus. Yra didelė nelygybė, kvailli įstatymai ir neteisėybė.

Aš gyvenau vidutiniškai, turiu savo nuosavą namą, didelį ūkį, 16 ha nuosavos žemės. Ūkis daugiašakis.

Dabar noriu paprašyti Jūsų vienos paslaugos. Man yra reikalinga tėvelio mirties liudijimo kopija. Jei Jūs galite atsiųskite, o jeigu tai padaryti neišeina, parašykite kur reikia keiptis. Būsiu labai dėkingas.

Kas liečia tėvo palikimą, tiesiog neturiu ką ir pasakyti. Gal tai tėvelio vienintelis atlyginimas už padarytas jo gyvenimo klaidas.

Man nesvarbu kiek, bet vistiek labai malonu, kad mano tėvelis parašė man palikimą, dukrai, kuri jį labai mylėjo.

Nors, kai išsiskyrėme aš buvau maža, bet atmintyje likę prisiminimai, gyvenimo nuotrupos man sudaro tėvelio portretą.

Mano mama jį labai mylėjo ir visą likusį gyvenimą nugyveno viena. Jos pasakojimai apie tėvelį buvo tik gražūs.

„Šiauliuose viešėjusi Australijos lietuvė Danutė Jokubauskaitė-Levickienė susitiko su studentais - būsimais mokytojais. Ji pasakojo apie kitokią mokymo sistemą Žalajame žemyne ir gyvenimo kontrastus.“ - Marina Ostapenko „Šaulių laikraštis“

Dunojaus šokolado dėžutė

„Šiauliuose viešėjusi Australijos lietuvė Danutė Jokubauskaitė-Levickienė susitiko su studentais - būsimais mokytojais. Ji pasakojo apie kitokią mokymo sistemą Žalajame žemyne ir gyvenimo kontrastus.“ - Marina Ostapenko „Šaulių laikraštis“

Truputį apie Novosibirską...

Sekmadienis 12 08 07

Reikia sulaukti autobuso važiuojančio į miestą. Šv. Mišios 11 val. - katedra perpildyta. Vėl, taip kaip ir vakar, daug vyskupų, net virš 40 kunigų, vienuolių. Kadangi didelė šventė, apeigos trunka virš 2 valandų. Žmonės netilpo į katedrą, daug stovėjo prie durų ir net kieme.

Po šv. Mišių, kieme jaunimas visiems nešiojo suteptinius, karšto maisto - 'fried rice' su salotomis ir riekute duonos. Žmonės virš valandos bendravo, džiaugėsi. Susipažinau su vyskupu Klemensu iš Saratov. Jo diocезe jaunimas domėjosi apie Pasaulio Jaunimo Dienas. Padovanojau kengūros ženkluką, kuris labai patiko, tad netrukus grįžo su kunigu ir paprašė dar vieno.

Dar pasikalbėjus su vietiniais vokiečiais ir lietuviais, su palydovu kunigu Viktoru visi užsukome į kavinę. Pasivaikščiujome Novosibirsko gatvėmis. Paaikšėjo, kad Novosibirskas visai jaunas miestas, tik 100 metų. Keliai centre yra platūs kaip Maskvoje. Užėjom į vieną cerkvę, po to, pagal geležinkelį (Trans-Siberian) nuėjome prie upės. Upė plati, sriaiuni. Bevaikštinėjant pakilo šaltas vėjas - ledinis, lyg iš Sibiro, šalta, pradėjo lynoti.

Grįžom į naujokyną. Kol keli vyriškiai snustelėjo, gerosios vokiėtės paruošė vakarienę. Jos buvo atsivežusios iš Vokietijos įvairių maisto produktų: - žuvis, pomidorų padažas, dešrelių ir t.t. Smagu! O aš vis daugiau ir daugiau pradedu suprasti kas vyksta. Jos angliškai

Tuo ir noriu baigti savo laišką. Linkiu Jums kuo geriausios kloties. Duoti Jums duomenys teisingi. Galiu tik patikslinti, kad pase mano vardai yra du Dina-Marijona.

Telefonu sunku jums prisiskambinti, geriausia susirašinėti laiškais.

Labai vertinu Jūsų nuoširdumą ir pasiaukojimą padėti.

Viso geriausio.

Danutė Levickienė

kalba truputį geriau negu aš vokiškai, tai susikalbam.

Buvau iš Australijos atsivežusi kortas. Vyrai apsidžiaugė ir pradėjo vienas kitą mokinti kaip lošti. Visi turėjo savo versiją to pačio lošimo. Kadangi labai norėjo lošti, o nesiginčyti, tai sukūrė visai naujas taisykles, kurios visiems priimtinos. Mes moterys suėjusios darėm tai kas labiausiai tinka moterim... dalinomės patirtimi, pergvenimais, ir labai juokėmės, nes dažnai reikėjo atvaizduoti kokį įvykį, žodžiams pritrūkus...

Atėjo tėvas Michael SJ. Jis iš Philadelfijos JAV, dėsto seminarijoje. Pasiūlė parodyti DVD išleistą apie religinį gyvenimą ir svarbiausias asmenbes Sibire. **DVD sužavėjo! Koki išradinigi, gabūs žmonės!** Pavyzdžiui, rodė vienoje parapijoje, uždrausta statyti bažnyčias, parapijiečiai spirko kelis gretimus namus, išgriovė tarpines sienas ir sujungė į vieną pastatą. Iš lauko atrodo it kažkoks barakas ar daržinė, o vidus gražiausiai, išpuostas su meile. Taip parapijiečiai įsigijo bažnyčią. Sibire katalikams sunku, ne tik reikėjo slapstytis nuo komunistų, bet dabar atgyjanti rusų ortodoksų bažnyčia dar nelabai tvirtai jaučiasi. Nors aktyviai neagituoja prieš katalikus, bet vis skundžiasi, kad katalikai gali nuo jų atimti tikinčiuosius. Vyskupas Vertas turi labai atsargiai išlaikyti geranoriškumą ne tik valdžios atžvilgiu bet ir ortodoksų.

Nesurandu interneto, o jau norėtųsi nors ketelį žodelių namo parašyti. Ir niekur nerandu pinigų keityklos... Turiu australiškų dolerių kurių niekas nenori, o automato kur galėčiau Vizos kortele pasinaudoti irgi dar niekur neradau. Gal pavyks surasti rytoj. Ryt pirmadienis ir būtinai reikia registruotis. Surinkau visų pasus, nes su vyskupu Klemensu važiuosim pas registrą...

Daug įdomybių... Danutė

Nuotraukos iš kelionės

